

SL

SL

SL

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 2.7.2008
COM(2008) 422 konč.

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o izvajanju Sporazuma, sklenjenega med Združenjem ladjarjev Evropske skupnosti (ECSA) in Evropsko federacijo delavcev v prometu (ETF) na Konvenciji o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006, ter o spremembi Direktive 1999/63/ES

(predložila Komisija)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1) OZADJE PREDLOGA

- **Razlogi za predlog in njegovi cilji**

Namen tega predloga je izvajanje Sporazuma o Konvenciji o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006, sklenjeni 19. maja 2008, med organizacijami, ki predstavljajo socialne partnerje v sektorju pomorskega prometa (Združenje ladjarjev Evropske skupnosti, v nadaljnjem besedilu: ECSA in Evropske federacije delavcev v prometu, v nadaljnjem besedilu: ETF).

Komisija meni, da bodo določila Konvencije o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006, če bodo vključena v zakonodajo Skupnosti, povečala privlačnost dela v pomorskem prometu za evropske pomorščake ter tako pomagala ustvarjati več in boljša delovna mesta in globalno bolj enake konkurenčne pogoje v korist vseh vpletenih strani.

- **Splošno ozadje**

Pomorski ladijski sektor je industrija, ki deluje po vsem svetu. Zaradi tega je pomembno opredeliti in izvajati globalne minimalne standarde zaposlovanja ter zdravstvene in varnostne pogoje za pomorščake, ki so zaposleni ali delajo na ladji na morju.

Mednarodna organizacija dela je 23. februarja 2006 sprejela Konvencijo o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006 z namenom ustanovitve enotnega, skladnega instrumenta z vsemi sodobnimi standardi, ki se nanašajo na mednarodne delovne standarde v pomorstvu. Zaradi tega ta Konvencija združuje konvencije in priporočila glede delovnih standardov v pomorstvu, ki jih je Mednarodna organizacija dela (ILO) sprejela od leta 1919, v enotno prečiščeno besedilo, ki služi kot podlaga za prvi univerzalni kodeks o delu v pomorstvu.

Komisija je od samega začetka aktivno sodelovala pri delu v zvezi s Konvencijo o delovnih standardih v pomorstvu.

Svet je 7. julija 2007 sprejel odločbo, ki pooblašča države članice, da v interesu Evropske skupnosti ratificirajo Konvencijo ILO o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006, po možnosti pred 31. decembrom 2010¹.

Glede socialne politike Pogodba podeljuje socialnim partnerjem na ravni Skupnosti edinstveno in ključno vlogo. Člen 138 zagotavlja, da se je treba o kakršni koli pobudi na tem področju predhodno posvetovati s socialnimi partnerji o možnih smereh ukrepov in posledično o vsebini predvidenega predloga. V zvezi s tem se je Komisija posvetovala s socialnimi partnerji o priporočljivosti razvoja obstoječega pravnega reda

¹ UL L 161, 22.6.2007.

Skupnosti z njegovo prilagoditvijo, ureditvijo ali dopolnitvijo na podlagi Konvencije o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006².

Socialni partnerji so se odločili, da bodo sodelovali pri pogajanjih v zvezi s členom 139(1) Pogodbe, ter so 19. maja 2008 (povezano s prvim Evropskim dnevom pomorstva) podpisali skupni sporazum glede Konvencije o delovnih standardih v pomorstvu, 2006.

Socialni partnerji so zahtevali, da Komisija predlaga Direktivo Sveta o izvajanju njihovega sporazuma in Priloge A v skladu z zakonodajo EU, členom 139 Pogodbe. Ta predlog je odziv na to zahtevo.

- **Obstoječe določbe na področju, na katero se nanaša predlog**

Predlog izrecno spreminja Direktivo Sveta 1999/63/ES z dne 21. junija 1999 o sporazumu o razporejanju delovnega časa pomorščakov, sklenjenim med Združenjem ladjarjev Evropske skupnosti (ESCA) in Federacijo sindikatov delavcev v prometu Evropske unije (FST)³. Nadalje dodaja dodatno uredbo v zvezi s pomorskim sektorjem na področju, ki ga zajema Direktiva Sveta 94/33/ES z dne 22. junija 1994 o varstvu mladih ljudi pri delu.

Velika večina določb Skupnosti na področju zdravja in varnosti delavcev pri delu, sprejetih v skladu s členom 137 Pogodbe, se v celoti nanaša na področje, ki ga pokriva predlog, in zlasti na določbe Direktive Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu ter njenih posameznih direktiv v smislu člena 16(1) navedene direktive. Enako velja za določbe Direktive Sveta 92/29/EGS z dne 31. marca 1992 o minimalnih varnostnih in zdravstvenih zahtevah za izboljšanje medicinske oskrbe na ladjah ter Direktive Sveta 83/477/EGS z dne 19. septembra 1983 o varstvu delavcev pred tveganji zaradi izpostavljenosti azbestu pri delu, kot jo spreminjata direktivi 91/382/EGS in 2003/18/ES.

Določbe predloga o medicinski oskrbi pomorščakov ter o zdravju in varnosti pri delu ter preprečevanju nezgod zajemata zlasti direktivi 92/29/EGS in 89/391/EGS.

- **Usklajenost z drugimi politikami in cilji Unije**

Sedanji predlog sodi v okvir prenovljene lizbonske strategije z namenom spodbujanja rasti in zaposlovanja, zlasti z ustvarjanjem več in boljših delovnih mest za bolj dinamično in konkurenčno Evropo.

V okviru celostne pomorske politike EU⁴ je Komisija v celoti podprla „vključitvi Konvencije Mednarodne organizacije dela o pomorskih delovnih standardih v zakonodajo Skupnosti“.

² COM(2006) 287 konč.

³ UL L 167, 2.7.1999.

⁴ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Celostna pomorska politika za Evropsko unijo (COM/2007/0575 konč.).

Nadalje je Komisija v COM(2007) 591 konč. poudarila, da si bo „še naprej prizadevala za krepitev mednarodnega ureditvenega režima, zlasti s spodbujanjem ratifikacije in izvajanja mednarodnih standardov ter z vključevanjem socialnih določb in določb o enakem obravnavanju v mednarodne sporazume s tretjimi državami“⁵.

2) POSVETOVANJE Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENA UČINKA

- **Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi**

Člen 139(1) Pogodbe daje socialnim partnerjem na ravni Skupnosti možnost, če to želijo, da začnejo dialog, ki bi lahko vodil do pogodbenih odnosov, vključno s sporazumi. V tem primeru Pogodba ne nalaga nobenih zahtev za predhodno posvetovanje.

- **Zbiranje in uporaba izvedenskih mnenj**

Zunanja izvedenska mnenja niso bila potrebna.

- **Ocena učinka**

Se ne uporablja.

3) PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

- **Povzetek predlaganih ukrepov**

Ta predlog je namenjen izvajanju Sporazuma o Konvenciji o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006, sklenjeni 19. maja 2008, med ECSA in ETF, organizacijama, ki predstavljata socialne partnerje v sektorju pomorskega prometa.

Predlog prav tako spreminja Direktivo Sveta 1999/63/ES z dne 21. junija 1999, obseg teh sprememb pa je strogo omejen na zadeve, ki jih ureja Konvencija o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006.

- **Pravna podlaga**

Člen 139(2) Pogodbe določa, da se „sporazumi, sklenjeni na ravni Skupnosti, (...) izvajajo ... v zadevah iz člena 137 na skupno zahtevo podpisnic s sklepom Sveta, sprejetim na predlog Komisije.“ Sporazum o Konvenciji o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006, ki sta ga sklenila ECSA in ETF, se nanaša na delovne pogoje in vsebuje določbe o zdravju in varnosti delavcev, področju, ki ga ureja člen 137(1) Pogodbe. To je eno izmed področij, pri katerem lahko Svet odloča s kvalificirano večino. Člen 139(2) zato predstavlja primerno pravno osnovo za predlog Komisije.

⁵ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Ponovna presoja socialnega ureditvenega okvira za več in boljša delovna mesta v EU na področju pomorskega prometa (prva faza posvetovanja socialnih partnerjev na ravni Skupnosti na podlagi člena 138(2) Pogodbe).

Komisija je v svojem sporočilu „Prilagajanje in spodbujanje socialnega dialoga na ravni Skupnosti“⁶, poudarila, da „preden je zakonodajni predlog predstavljen Svetu, Komisija opravi ocenjevanje, ki vključuje upoštevanje reprezentativnega statusa pogodbenic, njihovega mandata in pravne veljavnosti vsake določbe skupnega sporazuma v zvezi z zakonodajo Skupnosti, in določbe, ki se nanašajo na mala in srednje velika podjetja“.

Ocena je predstavljena v nadaljevanju.

1. Reprezentativnost pogodbenic in njihovega mandata.

Verodostojnost socialnih partnerjev, s katerimi se je treba posvetovati in ki dobijo pravico, da s pogajanjem dosežejo sporazume, ki bodo verjetno uvedeni z odločbo ali direktivo Sveta, temelji na njihovi reprezentativnosti. Glede na raziskavo Komisije iz leta 2006 o reprezentativnosti socialnih partnerjev morskega in obalnega vodnega prometa, ETF in ECSA izpolnjujeta standarde, določene v Sporočilu COM(1998) 322 konč. z dne 20. maja 1998, in sta zato potrjena kot evropska socialna partnerja za ta sektor.

a) ETF

Raziskava navaja, da obstaja v vsaki državi vsaj en član. V številnih državah je članov več. V celoti ima ETF 54 neposrednih članov v obravnavanih državah. 70,7 % pregledanih sindikatov je posredno ali neposredno (prek enot na višjem položaju) povezanih z ETF.

Če podatki o članstvu v sektorjih v nacionalnih sindikatih zagotavljajo dovolj podatkov o njihovi relativni moči, lahko sklepamo, da ETF zajema najbolj pomembne predstavnike delavcev v tem sektorju. Izjemni primeri velikih sindikatov, ki jih ne zajema, obsegajo Ciper in Švedsko. Tudi v teh primeri pa so zajeti drugi pomembni sindikati. Vsi razen dveh članov ETF, povezanih s sektorjem, za katere so na voljo ustrezni podatki (npr. litovska LJS in portugalska OFICIAISMAR-FSM), sodelujejo pri pogajanjih za sklenitev kolektivnih pogodb.

Evropske organizacije razen ETF zastopajo samo manjše število sindikatov, povezanih s sektorjem, in držav.

To zajema UNI Europa, s 6 člani pokriva 3 države; Nordic Transport Workers' Federation (NTF), s 5 člani pokriva 3 države; European Federation of Public Service Unions (EPSU), s 4 člani in 3 državami; European Federation of Trade Unions in the Food, Agriculture and Tourism Sectors and Allied Branches (EFFAT) in European Mine, Chemical and Energy Workers' Federation (EMCEF), vsaka s 3 člani in 3 državami; European Metalworkers' Federation (EMF), s 3 člani in 2 državama; Nordic Ship Officers' Congress (NFBK), z 2 članoma in 2 državama; European Federation of Building and Woodworkers (EFBWW) in European Federation of Retired and Older People (FERPA), vsaka z 2 članoma in eno državo; European Trade Union Committee

⁶ Sporočilo Komisije – Prilagajanje in spodbujanje socialnega dialoga na ravni Skupnosti, dokument COM(1998) 322 konč. z dne 20. maja 1998. Glej tudi sporočilo v zvezi z uporabo Protokola o socialni politiki, ki jo je Komisija predstavila Svetu in Evropskemu parlamentu, dokument COM(93) 600 konč. z dne 14.12.1993.

for Textiles: Clothing and Leather (ETUF: TCL), EURO-WEA, NordIng, EMPA in Fédération des Cadres de l'Energie et de la Recherche, vsaka z enim članom.

Ta pregled poudarja položaj ETF kot predstavnika dela sektorja, še toliko bolj, ker veliko naštetih navezav na druge evropske organizacije odraža prekrivanje domen navezav namesto resnične povezanosti s sektorjem morskega in obalnega vodnega prometa.

b) ECSA

Izmed 24 pregledanih držav ima ESCA pod okriljem 21 držav prek povezanih članov iz teh držav. Češka, Latvija in Romunija niso zajete. To pomanjkanje članov v treh državah članicah lahko zbudi dvome glede tega, ali je reprezentativnost v skladu z omenjenim merilom Komisije v smislu zajemanja dovolj velikega števila držav članic, izpolnjena. Na Cipru, Danskem, Finskem, v Grčiji, na Irskem, v Italiji in na Švedskem je najti včlanjene in nevčlanjene organizacije.

Pomanjkanje primerljivih podatkov o članstvu otežuje izražanje relativne pomembnosti včlanjenih in nevčlanjenih organizacij v teh državah. Z upoštevanjem vloge organizacije pri pogajanjih za sklenitev kolektivnih pogodb kot kazalnika njene pomembnosti, je jasno, da so najpomembnejše organizacije na Cipru, Danskem, Finskem in v Italiji včlanjene. V Grčiji, na Irskem in Švedskem so nekatere pomembne delodajalske organizacije (npr. EEA in Union of Domestic Ferries, IBEC in SARF), ki izvajajo pogajanja, nevčlanjene.

V nekaj državah (npr. Estonija, Irska, Litva, Malta, Poljska, Portugalska, Švedska, Slovenija in Združeno kraljestvo) se člani ECSA ne ukvarjajo s pogajanjem. Z izjemo Irske in Švedske v teh državah ne obstaja nobena druga organizacija, ki sodeluje v pogajanjih. To pa zato, ker v tej skupini držav (z izjemo Švedske) ne obstaja sektorsko pogajanje več delodajalcev, ampak v pogajanjih za sklenitev kolektivnih pogodb sodelujejo podjetja sama. Na Irskem (v imenu posameznih podjetij) in Švedskem (v obliki sektorskega pogajanja več delodajalcev) pogajanja za sklenitev kolektivnih pogodb izvajata nevčlanjena organizacija delodajalcev.

V primerjavi z ETF v pogajanjih ne sodeluje večje število članskih organizacij pod okriljem ECSA. Odnosi med delodajalci in delojemalci zato niso prvotna skrb teh organizacij. Nekateri člani ESCA imajo vlogo v odnosih med delodajalci in delojemalci samo prek postopkov posvetovanja in sodelovanja v tristranskih organih. Pravzaprav se lahko štejejo za sindikate, ne pa za akterje v odnosih med delodajalci in delojemalci. Nasprotno pa člani ECSA izvajajo pogajanja za sklenitev kolektivnih pogodb v 10 državah (tj. Avstrija, Belgija, Ciper, Nemčija, Danska, Španija, Finska, Francija, Italija in Nizozemska).

Pregled tega članstva v organizacijah delodajalcev pokaže, da med organizacijami delodajalcev, ki so sektorsko povezani, in evropskimi federacijami ni nobene druge povezave razen ECSA. Povezave so zabeležene samo za federacije na mednarodni ravni, kot je Mednarodna zbornica ladijskega prometa (ICS), Mednarodna federacija ladijskega prometa (ISF), Baltski in mednarodni pomorski svet (BIMCO), INTERTANKO in INTERCARGO.

To poudarja pomembnost ESCA kot predstavnika evropskih socialnih partnerjev za

delodajalce v tem sektorju.

c) Pooblastilo za pogajanja

ETF in ECSA sta pooblaščenata za pogajanja v zadevah evropskega socialnega dialoga. Vendar pa ETF s tem v zvezi nima trajnega pooblastila. Namesto tega se pooblasti za pogajanja v imenu svojih članov za vsak primer posebej.

2. Pravna veljavnost določb tega sporazuma

Komisija je skrbno pregledala vse določbe sporazuma in ni našla nobene, ki bi bila v nasprotju z zakonodajo Skupnosti. Obveznosti, naložene državam članicam, ne izhajajo neposredno iz sporazuma med socialnimi partnerji, ampak iz priprav za izvajanje sporazuma pri uporabi direktive.

Vsebina sporazuma ostaja v pristojnosti člena 137 Pogodbe.

Če deli sporazuma zahtevajo spremembe zakonodaje EU, ki je trenutno v veljavi, se te spremembe vključijo v predlog.

Kolikor se deli sporazuma nanašajo na zadeve, ki jih že zajemajo obstoječe določbe zakonodaje Skupnosti, sporazum v svojih končnih določbah navaja, da ne vpliva na noben zakon, običaj ali sporazum, ki pomorščakom zagotavlja ugodnejše pogoje. Poleg tega so bila potrebna varovala pravnega reda, zlasti ugodnejša določba o preferencialni obravnavi, vključena v predlog.

Komisija zato meni, da so izpolnjeni vsi pogoji za predložitev predloga tega sporazuma, ki ga bo Svet uvedel z odločbo.

3. Določbe, ki se nanašajo na mala in srednje velika podjetja.

Pod pogoji člena 137(2) Pogodbe se mora zakonodaja o socialnih zadevah izogibati določanju upravnih, finančnih in pravnih omejitev na način, ki bi zaviral nastanek in razvoj malih in srednje velikih podjetij (MSP). V zvezi s tem sporazum ne razlikuje med delavci v MSP in ostalimi ter ne uvaja dodatnih upravnih, finančnih ali pravnih omejitev prek in nad sedanjo zakonodajo Skupnosti. Zato Komisija zaključuje, da je sporazum skladen z določbami o malih in srednje velikih podjetjih.

Člen 139(2) ne določa posvetovanja z Evropskim parlamentom glede zahtev, ki jih Komisiji predložijo socialni partnerji. Vendar pa je Komisija predlog posredovala, tako da Parlament lahko, če želi, sporoči svoje mnenje Komisiji in Svetu. Enako velja za Ekonomsko-socialni odbor in Odbor regij.

• Načelo subsidiarnosti

Načelo subsidiarnosti se uporablja, če predlog ni v izključni pristojnosti Skupnosti.

Države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev predloga iz naslednjih razlogov.

Potreba po posredovanju Skupnosti ni upravičena samo zaradi tega, ker so socialni partnerji v skladu s členom 139(1), prepričani, da je posredovanje Skupnosti v tem primeru potrebno, uspešno sklenili sporazum na ravni Skupnosti in zaprosili, da se ta

sporazum izvaja z odločbo Sveta na predlog Komisije v skladu s členom 139(2) Pogodbe, temveč je treba določiti standarde za pomorski sektor, ki ustrezajo globalnosti sektorja.

Predlog direktive tudi nadomešča zakonodajo držav članic z določitvijo minimalnega standarda z namenom izboljšanja delovnih pogojev pomorščakov. Ta okvir zagotavlja jasnost in transparentnost za podjetja v tem sektorju, pospešuje lojalno konkurenco na notranjem trgu in bo pripomogel k izkoreninjenju takšnih pojavov, kot je socialni damping.

Ukrep Skupnosti bo izboljšal doseganje ciljev predloga iz naslednjih razlogov.

Predlog uvaja hitre spremembe obstoječe zakonodaje EU z namenom, da jo posodobi v skladu s Konvencijo o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006. Ta cilj ne more biti dosežen z nacionalno zakonodajo.

Pripomogel bo k sočasni veljavnosti in enotnemu prenosu standardov Konvencije o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006, na katero se nanaša, v zakonodajo vseh držav članic.

In končno, predlog bo umestil sporazum s posebnimi izvršilnimi ukrepi v pravo EU.

Predlog zato izpolnjuje načelo subsidiarnosti.

- **Načelo sorazmernosti**

Direktiva Sveta izpolnjuje zahtevo po sorazmernosti toliko, kolikor je omejena na postavljanje ciljev, ki jih je treba izpolniti.

Zaradi tega predlog glede izbire konkretnih ukrepov izvajanja pušča prostor za prožnost. Nadalje je strogo omejen na prenos posodobljenih standardov iz Konvencije o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006 v pravo EU.

- **Izbira instrumentov**

Predlagani instrumenti: direktiva.

Ostala sredstva niso primerna iz naslednjih razlogov.

Predlog spreminja zakonodajo EU, ki je trenutno v veljavi, za kar je potreben zakonodajni akt.

Nadalje, termin „odločba“ v členu 139(2) Pogodbe se uporablja v splošnem pomenu, tako da je lahko izbran zakonodajni akt v skladu s členom 249 Pogodbe. Od Komisije je odvisno, da predlaga Svetu, kateri od treh zavezujočih instrumentov, omenjenih v navedenem členu (uredba, direktiva ali odločba) bi bil najbolj primeren. V tem primeru, glede na vrsto in vsebino sporazuma socialnih partnerjev, je jasno, da ga je najbolje izvajati posredno s pomočjo določb, ki jih prenesejo države članice in/ali socialni partnerji v nacionalno zakonodajo držav članic. Zato je najprimernejši instrument direktiva Sveta. Komisija prav tako v skladu z danimi zavezami upošteva, da sporazum ne sme biti vključen v predlog ampak priložen.

4) PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun Skupnosti.

5) DODATNE INFORMACIJE

- **Korelacijska tabela**

Države članice morajo Komisiji posredovati besedilo nacionalnih predpisov za prenos te direktive ter korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.

- **Evropski gospodarski prostor**

Predlagani akt se nanaša na EGP in se zato razširi na Evropski gospodarski prostor.

- **Podrobna obrazložitev predloga**

Zgradba predloga je naslednja:

Člen 1

Ta člen je omejen na to, da postane sporazum med socialnima partnerjema zavezujoč, kar je cilj odločbe Sveta iz člena 139(2) Pogodbe.

Člen 2

Spreminja Direktivo Sveta 1999/63/ES v skladu s Sporazumom socialnih partnerjev.

Člen 3

Člen 3 navaja, da direktiva zagotavlja samo najnižje zahteve, kar državam članicam omogoča, da sprejmejo ukrepe, ki so ugodnejši za delavce na zadevnem področju. Njen cilj je, da izrecno jamči za že dosežene ravni zaščite delavcev in zagotovi, da veljajo le ugodnejši standardi zaščite pri delu. V tem okviru je cilj iz odstavka 4 člena 3 predloga zagotoviti, da na splošno načelo odgovornosti delodajalca, kot je navedeno v členu 5 okvirne Direktive 89/391/EGS, ne vpliva Standard A4.2§5 b) Sporazuma, ki dovoljuje omejitve odgovornosti ladjarja v določenih okoliščinah.

Členi 4 do 7

Členi 4 do 7 vsebujejo običajne določbe o prenosu v nacionalno zakonodajo držav članic, vključno z obvezo, da zagotovijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni. Zlasti člen 6 se nanaša na datum veljavnosti Direktive. Sporazum socialnih partnerjev ne začne veljati, dokler ne začne veljati Konvencija o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006. Da bi izpolnili željo socialnih partnerjev, bo datum začetka veljavnosti direktive, na katero se ta predlog nanaša, sočasen z začetkom veljavnosti Konvencije o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006. Ker ta datum še ni določen, je v predlogu za to namenjen prazen prostor s kratko razlago.

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o izvajanju Sporazuma, sklenjenega med Združenjem ladjarjev Evropske skupnosti (ECSA) in Evropsko federacijo delavcev v prometu (ETF) na Konvenciji o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006, ter o spremembi Direktive 1999/63/ES

(Besedilo velja za EGP)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 139(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Delodajalci in delojemalci („socialni partnerji“) lahko, v skladu s členom 139(2) pogodbe, skupaj zahtevajo, da sporazume na ravni Skupnosti izvaja odločba Sveta na predlog Komisije.
- (2) Mednarodna organizacija dela je 23. februarja 2006 sprejela Konvencijo o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006, da bi ustvarila enoten, skladen instrument, ki zajema vse sodobne standarde obstoječih mednarodnih konvencij in priporočil o delovnih standardih v pomorstvu, kot tudi temeljna načela iz drugih mednarodnih konvencij o delovnih standardih.
- (3) Komisija se je v skladu s členom 138(2) Pogodbe s socialnimi partnerji posvetovala o priporočljivosti razvoja obstoječega pravnega reda Skupnosti z njegovo prilagoditvijo, ureditvijo ali dopolnitvijo na podlagi Konvencije o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006⁷.
- (4) Združenje ladjarjev Evropske skupnosti (ECSA) in Evropska federacija delavcev v prometu (ETF) sta 29. septembra 2006 obvestila Komisijo o želji, da bi pristopila k pogajanjem v skladu s členom 138(4) Pogodbe.
- (5) Navedeni organizaciji, ki želita ustvariti enake globalne konkurenčne pogoje v celotnem pomorskem sektorju, sta 19. maja 2008 sklenili Sporazum o Konvenciji o standardih v pomorstvu iz leta 2006; navedeni sporazum in njegova priloga vsebujeta skupno zahtevo Komisiji, naj ju uveljavi z odločbo Sveta na predlog Komisije v skladu s členom 139(2) Pogodbe.

⁷

COM(2006) 287 konč.

- (6) Sporazum se nanaša na pomorščake na ladjah, ki so registrirane v državi članici in/ali plujejo pod njeno zastavo.
- (7) Sporazum spreminja Evropski sporazum o razporejanju delovnega časa pomorščakov, sklenjen med Združenjem ladjarjev Evropske skupnosti (ESCA) in Federacijo sindikatov delavcev v prometu Evropske unije (FST) 30. septembra 1998 v Bruslju.
- (8) Direktivo Sveta 1999/63/ES z dne 21. junija 1999, ki v Prilogi vsebuje Evropski sporazum o razporejanju delovnega časa pomorščakov⁸, je treba zato ustrezno spremeniti.
- (9) Za namene člena 249 Pogodbe je direktiva ustrezen instrument za izvajanje Sporazuma.
- (10) Sporazum bo začel veljati istočasno s Konvencijo o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006, socialni partnerji pa želijo, da nacionalni ukrepi, ki izvajajo to direktivo, ne začnejo veljati nič prej kot na datum, ko začne veljati Konvencija o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006.
- (11) Za katere koli izraze, uporabljene v Sporazumu, ki v njem niso natančno določeni, ta direktiva prepusti državam članicam, da jih same opredelijo v skladu z nacionalno zakonodajo in prakso, kot velja za ostale direktive o socialni politiki, ki uporabljajo podobne izraze, pod pogojem, da opredelitve upoštevajo vsebino Sporazuma.
- (12) Ker ciljev predvidenih ukrepov države članice ne morejo zadovoljivo doseči in se lahko zaradi obsega ali učinkov ukrepa bolje dosežejo na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe; v skladu z načelom sorazmernosti, navedenim v tem členu, ta direktiva ne presega potrebnega za doseganje teh ciljev.
- (13) Komisija je pripravila osnutek predloga direktive v skladu z njenim Sporočilom z dne 20. maja 1998 o prilagajanju in spodbujanju socialnega dialoga na ravni Skupnosti, ob upoštevanju reprezentativnega statusa podpisnic in pravne veljavnosti vsake določbe Sporazuma.
- (14) V skladu z odstavkom 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši zakonodaji, bodo države članice pozvane, da zase in v interesu Skupnosti pripravijo tabele, ki bodo, kolikor je to mogoče, ponazarjale korelacijo med to direktivo in prehodnimi ukrepi, ter jih posredujejo javnosti.
- (15) Države članice lahko socialnim partnerjem na njihovo skupno zahtevo zaupajo izvajanje te direktive, dokler države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za stalno zagotavljanje rezultatov, ki jih določa ta direktiva.
- (16) Določbe te direktive se uporabijo brez poseganja v katere koli obstoječe določbe Skupnosti, ki so bolj specifične in/ali zagotavljajo višjo raven zaščite za pomorščake, zlasti tiste, vključene v zakonodajo Skupnosti.

⁸ UL L 167, 2.7.1999.

- (17) Zagotovljeno mora biti spoštovanje splošnega načela odgovornosti delodajalca, kot je navedeno v členu 5 okvirne Direktive 89/391/EGS⁹, zlasti v odstavkih 1 in 3.
- (18) Te direktive ni mogoče uporabljati za upravičevanje zmanjšanja splošne ravni zaščite delavcev na področjih, ki jih zajema priloženi sporazum.
- (19) Ta direktiva in sporazum določata najnižje standarde; države članice in/ali socialni partnerji bi morali ohraniti ali uvesti bolj ugodne določbe.
- (20) Komisija je v skladu s svojim Sporočilom z dne 14. decembra 1993 o izvajanju Sporazuma o socialni politiki obvestila Evropski parlament in Evropski ekonomsko-socialni odbor, tako da jima je posredovala besedilo predloga direktive, ki zajema navedeni sporazum.
- (21) Ta instrument je v skladu s temeljnimi pravicami in načeli iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in zlasti s členom 31, ki zagotavlja, da imajo vsi delavci pravico do zdravih, varnih in spodobnih delovnih razmer, omejitve glede največjega delovnega časa ter tedenskih in dnevnih počitkov, kot tudi letnega plačanega dopusta.
- (22) Izvajanje Sporazuma prispeva k doseganju ciljev iz člena 136 Pogodbe –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Ta direktiva izvaja Sporazum o Konvenciji o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006, sklenjeni 19. maja 2008, med organizacijama, ki predstavljata socialne partnerje v sektorju pomorskega prometa (ECSA in ETF), kot je navedeno v Prilogi.

Člen 2

Priloga k Direktivi 1999/63/ES se spremeni:

1. V klavzuli 1 se doda naslednji odstavek 3:

„3. V primeru dvoma, ali se kategorija oseb za namen tega sporazuma šteje za pomorščake, o tem odloči pristojni organ posamezne države članice po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo ladjarje in pomorščake. V zvezi s tem se ustrezno upošteva Resolucija 94. zasedanja (pomorske) Generalne konference Mednarodne organizacije dela v zvezi z informacijami o poklicnih skupinah.“

2. V klavzuli 2 se točki (c) in (d) zamenjata z naslednjim besedilom:

„(c) izraz „pomorščak“ pomeni vsako osebo, ki je zaposlena ali najeta ali dela v kakršni koli vlogi na ladji, na katero se Sporazum nanaša;“

„(d) izraz „ladjar“ pomeni lastnika ladje ali drugo organizacijo ali osebo, kot je poslovni vodja, agent ali zakupnik ladje, ki je od lastnika prevzel odgovornost za

⁹ UL L 183, 29.6.1989.

plovbo ladje ter s tem privolil v dolžnosti in odgovornosti ladjarjev v skladu s tem sporazumom, ne glede na to, da kakršna koli druga organizacija ali osebe izpolnjujejo določene dolžnosti in odgovornosti v imenu ladjarja.“

3. Klavzula 6 se zamenja z:

„1. Prepove se nočno delo pomorščakov, mlajših od 18 let. Za namene tega standarda se izraz „nočni“ opredeli v skladu z nacionalno zakonodajo in prakso. Zajema čas vsaj 9 ur, ki se začne najpozneje ob polnoči in se ne konča pred 5. uro.

2. Odstopanje od strogega upoštevanja omejitve nočnega dela lahko določi pristojni organ, kadar:

- (a) bi škodovala učinkovitemu usposabljanju zadevnih pomorščakov, v skladu z uveljavljenimi programi in urniki, ali*
- (b) posebna narava dolžnosti ali priznanega programa za usposabljanje zahteva, da pomorščaki, ki spadajo med izjeme, izvajajo dolžnosti ponoči, organ pa po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo ladjarje in pomorščake, določi, da delo ne bo škodljivo za zdravje ali dobro počutje.*

3. Zaposlitev, najem ali delo pomorščaka, mlajšega od 18 let, se prepove, kjer je verjetno, da je z delom ogroženo zdravje ali varnost. Vrste takih del v skladu z ustreznimi mednarodnimi standardi določi nacionalna zakonodaja ali predpisi ali pristojni organ po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo ladjarje in pomorščake.“

4. Klavzula 13 se nadomesti z :

„1. Pomorščaki ne delajo na ladji, če nimajo spričevala, da so zdravstveno sposobni izpolnjevati dolžnosti.

2. Izjeme so dovoljene le kot je določeno v tem sporazumu.

3. Pristojni organ zahteva, da imajo pomorščaki pred začetkom dela na ladji veljavno zdravniško spričevalo, ki dokazuje, da so zdravstveno sposobni izpolnjevati dolžnosti na morju.

4. Za zagotovitev, da zdravniška spričevala resnično odražajo zdravstveno stanje pomorščakov v zvezi z dolžnostmi, ki jih bodo opravljali, pristojni organ po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo ladjarje in pomorščake, ter ob upoštevanju veljavnih mednarodnih standardov predpiše naravo zdravniškega pregleda in spričevala.

5. Ta sporazum ne posega v Mednarodno konvencijo o standardih za usposabljanje, izdajanje spričeval in ladijsko stražarjenje („STCW“) iz leta 1978, kakor je bila spremenjena. Zdravniško spričevalo, izdano v skladu z zahtevami iz STCW, sprejme pristojni organ za namene iz odstavkov 1 in 2 te klavzule. Zdravniško spričevalo, ki ustreza tistim zahtevam, ki jih v primeru pomorščakov STCW ne zajema, se sprejme na podoben način.

6. Zdravniško spričevalo izda zdravnik z ustrezno kvalifikacijo ali, v primeru spričevala, ki zadeva samo vid, izda oseba, ki jo pristojni organ priznava kot kvalificirano za izdajo takega spričevala. Zdravniki morajo uživati popolno poklicno neodvisnost pri izdajanju zdravniških mnenj s postopki zdravniških pregledov.

7. Pomorščaki, ki jim spričevalo ni bilo izdano ali so glede zmožnosti za delo omejeni, zlasti v zvezi s časom, delovnim področjem ali trgovskim območjem, dobijo možnost za naslednji pregled, ki ga opravi neodvisni zdravnik ali neodvisni zdravniški izvedenec.

8. Vsako zdravniško spričevalo navaja zlasti:

- (a) zadovoljiv sluh in vid zadevnega pomorščaka ter barvni vid v primeru pomorščaka, ki bo zaposlen na mestu, kjer na njegovo delo vpliva pomanjkljiv barvni vid, in
- (b) da zdravstveno stanje zadevnega pomorščaka ni takšno, da bi se poslabšalo med delom na morju ali povzročilo nesposobnost pomorščaka za delo ali ogrozilo zdravje drugih oseb na ladji.

9. Če zaradi posebnih dolžnosti, ki jih bo opravljal zadevni pomorščak ali so določene s STCW, ni določeno krajše obdobje, je:

- (a) zdravniško spričevalo veljavno najdlje dve leti, razen če je pomorščak mlajši od 18 let, kar v tem primeru pomeni, da je veljavno najdlje eno leto;
- (b) spričevalo o barvnem vidu veljavno najdlje šest let.

10. V nujnih primerih lahko pristojni organ dovoli delo pomorščaku brez veljavnega zdravniškega spričevala do naslednjega pristanišča, kjer lahko pomorščaku zdravniško spričevalo izda kvalificirani zdravnik pod pogojem, da:

- (a) obdobje takega dovoljenja ne presega treh mesecev in
- (b) je zadevnemu pomorščaku zdravniško spričevalo poteklo nedavno.

11. Če zdravniškemu spričevalu veljavnost poteče med plovbo, ostaja veljavno do naslednjega obiskanega pristanišča, kjer mu lahko spričevalo izda kvalificirani zdravnik pod pogojem, da to obdobje ne presega treh mesecev.

12. Zdravniška spričevala za pomorščake na ladjah, ki običajno opravljajo mednarodne plovbe, morajo biti vsaj v angleškem jeziku.

13. Narava zdravniškega pregleda, ki se opravi, in podrobnosti, ki jih spričevalo vključuje, se določijo po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo ladjarje in pomorščake.

14. Vsi pomorščaki morajo redno opravljati zdravniške preglede. Stražarji, ki trpijo zaradi zdravstvenih težav, za katere je zdravnik navedel, da so nastale zaradi nočnega dela, začnejo, če je to mogoče, opravljati dnevno delo, za katero so usposobljeni.

15. Zdravniški pregled iz odstavkov 13 in 14 je brezplačen in v skladu z zdravniškim varovanjem zaupnosti. Takšni zdravniški pregledi se lahko opravijo v nacionalnem zdravniškem sistemu.“

5. Klavzula 16 se nadomesti z:

„ Vsakemu pomorščaku pripada plačan letni dopust. Plačan letni dopust se izračuna na podlagi najmanj 2,5 koledarskih dni na mesec zaposlitve in sorazmerno za nedokončane mesece.

Najmanjše obdobje plačanega dopusta ne more zamenjati nadomestilo za dopust, razen, kadar je delovno razmerje prekinjeno.“

Člen 3

1. Države članice lahko ohranijo ali uvedejo bolj ugodne določbe od tistih iz te direktive.
2. Izvajanje te direktive v nobenih okoliščinah ne predstavlja zadostnih razlogov, ki upravičujejo znižanje splošne ravni zaščite delavcev na področjih, zajetih s to direktivo. To ne posega v pravice držav članic in/ali uprave in dela, da določijo, glede na spreminjajoče se okoliščine, zakonodajne, regulativne ali pogodbene določbe, drugačne od tistih, ki prevladujejo v času sprejetja te direktive, pod pogojem, da so vedno v skladu z najnižjimi zahtevami iz te direktive.
3. Izvajanje in/ali razlaganje te direktive ne posega v katere koli določbe Skupnosti ali nacionalne določbe, navade ali prakse Skupnosti, ki zagotavljajo ugodnejše razmere za zadevne pomorščake.
4. Določba iz odstavka 5 b) Standarda A4.2 ne vpliva na načelo odgovornosti delodajalca iz člena 5 Direktive 89/391/EGS.

Člen 4

Države članice določijo, kakšne kazni se uporabijo ob kršitvi nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Država članica te določbe posreduje Komisiji do datuma, navedenega v členu 5(1), ter vse njihove poznejše spremembe v doglednem času.

Člen 5

1. Države članice sprejmejo zakone, predpise in upravne določbe, potrebne za uskladitev s to direktivo, ali pa zagotovijo, da so socialni partnerji s sporazumom uvedli vse potrebne ukrepe najkasneje 12 mesecev po začetku veljavnosti te direktive.
2. Države članice se v sprejetih določbah sklicujejo na to direktivo ali sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice. Komisiji takoj posredujejo besedila navedenih predpisov ter korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.

3. Države članice predložijo Komisiji besedilo temeljnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 6

Direktiva začne veljati [*] [„*“ pomeni datum začetka veljavnosti Konvencije o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006].

Člen 7

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, [...]

Za Svet
Predsednik
[...]

**PRILOGA: Sporazum, sklenjen med ECSA in ETF, o konvenciji o delovnih standardih
v pomorstvu iz leta 2006**

PREAMBULA

Podpisnici sta se –

ob upoštevanju, da Konvencija Mednarodne organizacije dela o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006 (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) od vsake članice zahteva zagotovitev, da njeni zakoni in predpisi v okviru Konvencije spoštujejo temeljne pravice do svobode združevanja in dejansko priznanje pravice do pogajanj za sklenitev kolektivnih pogodb, odpravo vseh oblik prisilnega ali obveznega dela, učinkovito odpravo dela otrok ter odpravo diskriminacije pri zaposlovanju in opravljanju poklica;

ob upoštevanju, da Konvencija vsakemu pomorščaku zagotavlja pravico do varnega in zanesljivega delovnega mesta, ki je v skladu z varnostnimi standardi, poštenih pogojev zaposlovanja, spodobnih delovnih in življenjskih razmer ter varovanja zdravja, zdravniške oskrbe, socialnih ukrepov in drugih oblik socialnega varstva;

ob upoštevanju, da Konvencija od držav članic zahteva, da v mejah svoje jurisdikcije zagotovijo, da se pravice pomorščakov v zvezi z zaposlovanjem in socialnim varstvom iz prejšnjega odstavka te preambule v popolnosti izvajajo v skladu z zahtevami iz Konvencije. Če v Konvenciji ni drugače določeno, se tako izvajanje lahko doseže z nacionalno zakonodajo ali predpisi, z veljavnimi kolektivnimi pogodbami ali drugimi ukrepi ali v praksi;

ob upoštevanju, da želijo podpisnice poudariti zlasti „Pojasnjevalno opombo k predpisom in kodeksu iz Konvencije o delovnih standardih v pomorstvu“ (Explanatory Note to the Regulations and Code of the Maritime Labour Convention), ki določa obliko in strukturo Konvencije;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: Pogodba) in zlasti členov 137, 138 in 139 Pogodbe;

ob upoštevanju, da člen 139(2) Pogodbe določa, da se sporazumi, sklenjeni na ravni Skupnosti, lahko izvajajo na skupno zahtevo podpisnic s sklepom Sveta, sprejetim na predlog Komisije;

ob upoštevanju, da s tem podpisnice vlagajo tako zahtevo;

ob upoštevanju, da je v smislu člena 249 Pogodbe ustrezen instrument za izvajanje sporazuma direktiva, ki zavezuje države članice glede cilja, ki ga je treba doseči, nacionalnim organom pa prepušča izbiro oblike in metod; člen VI Konvencije dovoljuje članicam Mednarodne organizacije dela (ILO), da izvajajo ukrepe, ki so zadovoljivo enakovredni standardom iz Konvencije, kar je namenjeno popolni uresničitvi splošnega cilja in namena Konvencije ter učinkovitosti omenjenih določb iz Konvencije; izvajanje sporazuma z direktivo in načelo „enakovrednosti“ v Konvenciji sta tako namenjena, da državam članicam omogočita izvajanje pravic in načel na način iz odstavkov 3 in 4 člena VI Konvencije –

dogovorili o naslednjem:

OPREDELITVE POJMOV IN PODROČJE UPORABE

1. Za namen tega sporazuma in če v posameznih določbah ni drugače določeno, izraz:

- (a) *pristojni organ* pomeni ministra, vladno službo ali drug organ, ki ga država članica imenuje in je pooblaščen za izdajo in uveljavitev predpisov, odredb ali drugih navodil, ki imajo moč zakona v zvezi s predmetom zadevne določbe;
- (b) *bruto tonaža* pomeni nosilnost ladje v bruto tonah, ki se izračuna v skladu s predpisi o izmeri tonaže iz Priloge I k Mednarodni konvenciji o izmeritvi ladij iz leta 1969 ali katere koli naslednje Konvencije; za ladje, ki so zajete v začasni shemi o izmeri tonaže, ki jo je sprejela Mednarodna pomorska organizacija, je bruto tonaža vključena v mednarodnem potrdilu o tonaži (1969) v stolpcu z OPOMBAMI;
- (c) *pomorščak* pomeni vsako osebo, ki je zaposlena ali najeta ali dela v kakršni koli vlogi na ladji, na katero se Sporazum nanaša;
- (d) *pogodba o zaposlitvi pomorščakov* zajema pogodbo o zaposlitvi in tudi člene pogodbe;
- (e) *ladja* pomeni tisto ladjo, ki ne pluje izključno po celinskih vodah ali vodah znotraj ali blizu zaščiteneh voda ali območij, na katerih veljajo pristaniška pravila;
- (f) *ladjar* pomeni lastnika ladje ali drugo organizacijo ali osebo, kot je poslovni vodja, agent ali zakupnik ladje, ki je od lastnika prevzel odgovornost za plovbo ladje ter s tem privolil v dolžnosti in odgovornosti ladjarjev v skladu s tem sporazumom, ne glede na to, da kakršna koli druga organizacija ali osebe izpolnjujejo določene dolžnosti in odgovornosti v imenu ladjarja.

2. Razen če ni izrecno določeno drugače, ta sporazum velja za vse pomorščake.

3. V primeru dvoma, ali se kategorija oseb za namen tega sporazuma šteje za pomorščake, o tem odloči pristojni organ posamezne države članice po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo ladjarje in pomorščake. V zvezi s tem se ustrezno upošteva Resolucija 94. zasedanja (pomorske) Generalne konference Mednarodne organizacije dela v zvezi z informacijami o poklicnih skupinah.

4. Če ni izrecno določeno drugače, se ta sporazum uporablja za vse ladje v javni ali zasebni lasti, ki običajno opravljajo trgovske posle, razen ladij, ki so namenjene za ribištvo ali podobno, ter tradicionalno grajenih ladij, kot so arabske jadrnice dhow in džunke. Ta sporazum ne velja za bojne ladje ali plovne pripomočke.

5. V primeru dvoma, ali se ta sporazum uporablja za ladjo ali določeno kategorijo ladij, o tem odloči pristojni organ posamezne države članice po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo ladjarje in pomorščake.

PREDPISI IN STANDARDI

NASLOV 1: MINIMALNE ZAHTEVE ZA DELO POMORŠČAKOV NA LADJI

Predpis 1.1 – Minimalna starost

1. Nobena oseba s starostjo, nižjo od minimalne, se ne zaposli ali najame ali ne dela na ladji.

2. V okoliščinah iz tega sporazuma se zahteva višja minimalna starost.

Standard A1.1 – Minimalna starost

Minimalna starost je urejena z Direktivo Sveta 1999/63/ES z dne 21. junija 1999 (se spremeni) o sporazumu o razporejanju delovnega časa pomorščakov (se spremeni v skladu s Prilogo A k temu sporazumu).

Predpis 1.2 – Zdravniško spričevalo

Zdravniška spričevala so urejena z Direktivo Sveta 1999/63/ES z dne 21. junija 1999 (se spremeni) o sporazumu o razporejanju delovnega časa pomorščakov (se spremeni v skladu s Prilogo A k temu sporazumu).

Predpis 1.3 – Usposabljanje in kvalifikacije

1. Pomorščaki ne delajo na ladji, če za to niso izurjeni ali nimajo spričevala o usposobljenosti ali niso kako drugače kvalificirani za opravljanje svojih dolžnosti.
2. Pomorščakom ni dovoljeno delati na ladji, če niso uspešno končali usposabljanja o osebni varnosti na ladji.
3. Za usposabljanje in spričevalo v skladu z obveznimi instrumenti, ki jih je sprejela Mednarodna pomorska organizacija, se šteje, da izpolnjujeta zahteve iz odstavkov 1 in 2 tega predpisa.

NASLOV 2: POGOJI ZAPOSLOVANJA

Predpis 2.1 – Pogodbe o zaposlitvi pomorščakov

1. Pogoji za zaposlitev pomorščaka so določeni ali navedeni v jasni pisni in pravno izterljivi pogodbi ter so skladni s standardi iz tega sporazuma.
2. S pogodbo o zaposlitvi pomorščakov se pomorščak strinja pod pogoji, ki pomorščaku zagotavljajo, da ima možnost pregledati pogoje v pogodbi, ki jih svobodno sprejme pred podpisom, in vprašati za nasvet v zvezi z njimi.
3. Dokler so združljive z nacionalnimi zakoni in prakso držav članic, se za pogodbe o zaposlitvi pomorščakov šteje, da vključujejo vse veljavne kolektivne pogodbe.

Standard A2.1 – Pogodbe o zaposlitvi pomorščakov

1. Vsaka država članica sprejme zakone ali predpise, ki določajo, da so ladje, ki plujejo pod njeno zastavo, v skladu z naslednjimi zahtevami:
 - (a) pomorščaki, ki delajo na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo, imajo pogodbo o zaposlitvi, ki jo podpišeta pomorščak in ladjar ali njegov zastopnik (ali, če niso zaposleni, dokaze o pogodbenih ali podobnih dogovorih), ki jim zagotavlja spodobne delovne in življenjske razmere na ladji, kot to zahteva ta sporazum;
 - (b) pomorščaki, ki podpišejo pogodbo o zaposlitvi, imajo pred podpisom možnost pogodbo preučiti in se o njej posvetovati, na voljo pa imajo tudi druga sredstva, ki so

nujna za zagotovitev, da svobodno sprejmejo pogodbo z zadostno mero razumevanja lastnih pravic in odgovornosti;

- (c) zadevni ladjar in pomorščak imata vsak svoj podpisan izvirnik pogodbe o zaposlitvi pomorščakov;
- (d) sprejmejo se ukrepi za zagotovitev, da so jasne informacije glede pogojev zaposlitve lahko dostopne pomorščakom na ladji, vključno s poveljnikom ladje, ter da so take informacije, vključno s kopijo pogodbe o zaposlitvi pomorščakov, dostopne za pregled uslužbencem pri pristojnem organu, vključno s tistimi v pristaniščih, kamor bo ladja zaplula;
- (e) pomorščak prejme dokument s podatki o zaposlitvi na ladji.

2. Kadar pogodbo o zaposlitvi pomorščakov v celoti ali deloma sestavlja kolektivna pogodba, je na ladji na voljo izvod te pogodbe. Kjer pogodba o zaposlitvi pomorščakov ali kakršna koli druga veljavna kolektivna pogodba ni v angleškem jeziku, je v angleškem jeziku na voljo naslednje (razen na ladjah, ki opravljajo le plovbe znotraj države):

- (a) izvod standardnega obrazca pogodbe in
- (b) deli kolektivne pogodbe, ki so predmet pomorske inšpekcije.

3. Dokument iz odstavka 1(e) tega standarda ne vsebuje nobenih navedb o kakovosti dela pomorščakov ali njihovih plačah. Obliko dokumenta, podatke, ki se zabeležijo, in način, kako se te podatke vstavi, določi nacionalna zakonodaja.

4. Vsaka država članica sprejme zakone in predpise, kjer je določeno, kaj se vključi v vse pogodbe o zaposlitvi pomorščakov, ki jih urejajo nacionalni zakoni. Pogodbe o zaposlitvi pomorščakov v vseh primerih vsebujejo naslednje podatke:

- (a) pomorščakovo polno ime, datum rojstva ali starost in kraj rojstva;
- (b) ime in naslov ladjarja;
- (c) kraj in datum, ko je začela veljati pogodba o zaposlitvi pomorščakov;
- (d) delovno mesto, na katerem bo pomorščak zaposlen;
- (e) znesek pomorščakove plače ali, kjer je primerno, formulo, uporabljeno za izračun plače;
- (f) količino plačanega letnega dopusta ali, kjer je primerno, formulo, uporabljeno za njegov izračun;
- (g) prenehanje pogodbe in pogojev iz nje, vključno:
 - (i) če je bila pogodba sklenjena za nedoločen čas, s pogoji, ki kateri koli izmed strank omogočajo njeno prekinitev, ter z zahtevanim odpovednim rokom, ki za ladjarja ni krajši kot za pomorščaka;

- (ii) če je bila pogodba sklenjena za določen čas, z datumom, določenim za prenehanje pogodbe, in
- (iii) če je bila pogodba sklenjena za eno plovbo, s ciljnim pristaniščem in časom, ki mora preteči po prihodu, preden se pomorščaka razreši;
- (h) zdravstveno in socialno varstvo, ki ju ladjar omogoči pomorščaku;
- (i) pravico pomorščaka do vrnitve v domovino;
- (j) po potrebi sklicevanje na kolektivno pogodbo in
- (k) katere koli druge podatke, ki jih morebiti zahteva nacionalna zakonodaja.

5. Vsaka država članica sprejme zakone ali predpise, ki pomorščakom in ladjarjem določajo minimalne odpovedne roke za predčasno prenehanje pogodbe o zaposlitvi pomorščakov. Trajanje teh minimalnih rokov se določi po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo ladjarje in pomorščake, vendar niso krajši od sedem dni.

6. Odpovedni rok, ki je krajši od minimalnega, se lahko določi v okoliščinah, navedenih v nacionalni zakonodaji ali predpisih ali veljavnih kolektivnih pogodbah, s katerimi je utemeljeno prenehanje pogodbe o zaposlitvi s krajšim odpovednim rokom ali brez njega. Pri določanju teh okoliščin vsaka država članica zagotovi, da se upošteva potreba pomorščaka po prekinitvi, brez kazni, pogodbe o zaposlitvi v krajšem roku ali brez roka iz sočutnih ali drugih nujnih razlogov.

Predpis 2.3. – Delovni čas in počitek

Delovni čas in počitek sta urejena z Direktivo Sveta 1999/63/ES z dne 21. junija 1999 (se spremeni) o sporazumu o razporejanju delovnega časa pomorščakov (se spremeni v skladu s Prilogo A tega sporazuma).

Predpis 2.4 – Pravica do dopusta

1. Vsaka država članica zahteva, da se pomorščakom na ladjah, ki plujejo pod njihovo zastavo, dodeli plačan letni dopust v skladu z ustreznimi pogoji iz tega sporazuma in Direktive Sveta 1999/63/ES z dne 21. junija 1999 (se spremeni) o sporazumu o razporejanju delovnega časa pomorščakov (se spremeni v skladu s Prilogo A tega sporazuma).

2. Pomorščakom se omogoči izhod na kopno zaradi koristi za njihovo zdravje in dobro počutje ter delovnih zahtev njihovega delovnega mesta.

Predpis 2.5 – Repatriacija

1. Pomorščaki imajo pravico do repatriacije brez lastnih stroškov.

2. Vsaka država članica mora zagotoviti, da ladje, ki plujejo pod njeno zastavo, zagotovijo finančno varnost za repatriacijo pomorščakov.

Standard A2.5 – Repatriacija

1. Vsaka država članica zagotovi, da so pomorščaki na ladjah, ki plujejo pod njihovo zastavo, upravičeni do repatriacije v naslednjih okoliščinah:

- (a) če pomorščaku poteče pogodba o zaposlitvi, ko je v tujini;
- (b) če pogodbo o zaposlitvi pomorščakov prekine:
 - (i) ladjar ali
 - (ii) pomorščak iz upravičenih razlogov, ter tudi
- (c) kadar pomorščaki ne zmorejo več opravljati svojih dolžnosti iz pogodbe o zaposlitvi ali se za njih ne more pričakovati, da jih bodo opravili v posebnih okoliščinah.

2. Vsaka država članica zagotovi, da ima v zakonodaji ali drugih ukrepih ali kolektivnih pogodbah ustrezne določbe, ki predpisujejo:

- (a) okoliščine, v katerih so pomorščaki upravičeni do repatriacije v skladu z odstavkom 1(b) in (c) tega standarda;
- (b) najdaljše trajanje dela na ladji, po katerem je pomorščak upravičen do repatriacije – ta obdobja so krajša od 12 mesecev – in
- (c) natančno določene pravice do repatriacije, ki jo morajo zagotoviti ladjarji, vključno s tistimi, ki se nanašajo na destinacijo repatriacije, vrsto prevoza, stroškov, ki jih je treba kriti, in drugih ureditev, ki jih morajo zagotoviti ladjarji.

3. Vsaka država članica prepove ladjarjem, da na začetku zaposlitve od pomorščakov zahtevajo predplačilo za stroške repatriacije ter da si stroške repatriacije povrnejo iz plače ali drugih pravic pomorščaka, razen kadar se v skladu z nacionalno zakonodajo ali predpisi ali drugimi ukrepi ali veljavnimi kolektivnimi pogodbami ugotovi, da pomorščak resno ne izpolnjuje obveznosti iz pogodbe.

4. Nacionalna zakonodaja in predpisi ne posegajo v nobeno pravico ladjarja, da si stroške repatriacije povrne na podlagi določb iz pogodbe tretje stranke.

5. Če ladjar ne uredi repatriacije pomorščakov, ki so do tega upravičeni, ali ne poravnava stroškov repatriacije:

- (a) pristojni organ države članice, katere ladja pluje pod njeno zastavo, poskrbi za repatriacijo zadevnih pomorščakov; če tega ne stori, lahko za repatriacijo poskrbi država, kamor se pomorščaki vračajo, ali država, v kateri ima pomorščak državljanstvo, ter si tudi povrne stroške od države članice, katere ladja pluje pod njeno zastavo;
- (b) lahko država članica, pod zastavo katere pluje ladja, od ladjarja izterja nastale stroške pri repatriaciji pomorščakov ;
- (c) stroškov repatriacije v nobenem primeru ne krijejo pomorščaki, razen kot je to določeno v odstavku 3 tega standarda.

6. Ob upoštevanju veljavnih mednarodnih instrumentov, vključno z Mednarodno konvencijo o zaustavitvi ladij iz leta 1999, lahko država članica, ki je plačala stroške repatriacije, zaustavi ali zahteva zaustavitev ladij zadevnega ladjarja, dokler v skladu z odstavkom 5 tega standarda stroški niso povrnjeni.

7. Vsaka država članica omogoči repatriacijo pomorščakov, ki delajo na ladjah, ki se ustavijo v njenem pristanišču ali prečkajo njene teritorialne ali notranje vode, ter njihovo zamenjavo na ladji.

8. Država članica zlasti ne zavrne pravice do repatriacije nobenemu pomorščaku zaradi finančnih težav ladjarja ali njegove nezmožnosti ali nepripravljenosti, da zamenja pomorščaka.

9. Vsaka država članica zahteva, da je na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo, na voljo pomorščakom izvod veljavnih nacionalnih določb v zvezi z repatriacijo v ustreznem jeziku.

Predpis 2.6 – Nadomestilo pomorščaku ob izgubi ladje ali potopitvi

Pomorščaki so upravičeni do ustreznega nadomestila v primeru poškodbe, izgube ali prenehanja zaposlitve zaradi izgube ladje ali potopitve.

Standard A2.6 – Nadomestilo pomorščaku ob izgubi ladje ali potopitvi

1. Vsaka država članica določi pravila za zagotovitev, da ladjar v vsakem primeru izgube ali potopitve ladje vsakemu pomorščaku plača odškodnino za prenehanja zaposlitve, nastale zaradi take izgube ali potopitve.

2. Pravila iz odstavka 1 tega standarda ne posegajo v nobeno drugo pravico pomorščaka, ki mu pripada po nacionalni zakonodaji zadevne države članice za izgube ali škodo, ki nastane zaradi izgube ali potopitve ladje.

Predpis 2.7 – Število članov ladijske posadke

Določbe v zvezi z ustreznim, varnim in učinkovitim številom zaposlenih na ladji vsebuje Direktiva Sveta 1999/63/ES z dne 21. junija 1999 (se spremeni) o sporazumu o razporejanju delovnega časa pomorščakov (se spremeni v skladu s Prilogo A tega sporazuma).

Predpis 2.8 – Razvoj kariere in usposabljanje ter priložnosti za zaposlitev pomorščakov

Vsaka država članica ima nacionalne politike za spodbujanje zaposlovanja v pomorskem sektorju ter razvoj kariere in usposabljanje ter večjih priložnosti za zaposlitev pomorščakov s prebivališčem na njenem ozemlju.

Standard A2.8 – Razvoj kariere in usposabljanje ter priložnosti za zaposlitev pomorščakov

1. Vsaka država članica ima nacionalne politike za spodbujanje razvoja kariere in usposabljanje ter priložnosti za zaposlitev pomorščakov z namenom, da se v pomorskem sektorju zagotovi stabilna in usposobljena delovna sila.

2. Cilj politik iz odstavka 1 tega standarda je v pomoč pomorščakom, da okrepijo svojo usposobljenost, kvalifikacije in priložnosti za zaposlitev.

3. Vsaka država članica po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo ladjarje in pomorščake, oblikuje jasne cilje za poklicno usmerjanje, izobraževanje in usposabljanje pomorščakov, katerih dolžnosti na ladji se v prvi vrsti nanašajo na varno delovanje in navigacijo ladje, vključno s trajnim usposabljanjem.

NASLOV 3: NASTANITEV, PROSTI ČAS, HRANA IN PRESKRBA

Standard A3.1 – Nastanitev in prosti čas

1. Ladje, ki redno pristajajo v pristaniščih, kjer so razširjeni komarji, se opremijo z ustreznimi napravami, ki jih zahteva pristojni organ.

2. Primerne možnosti za rekreacijo, dejavnosti in storitve, kakor so bile prilagojene za zadovoljevanje posebnih potreb pomorščakov, ki morajo živeti in delati na ladjah, se na ladji zagotovijo vsem pomorščakom ob upoštevanju določb v zvezi z varovanjem zdravja in varnosti ter preprečevanjem nesreč.

3. Pristojni organ na ladjah zahteva pogoste inšpekcije, ki jih izvede poveljnik ali kdo z njegovim pooblastilom, da se zagotovijo čistoča bivališča pomorščaka, njegova primernost za bivanje in dobro vzdrževanje. Rezultati vsake inšpekcije se zabeležijo in so na voljo za pregled.

4. V primeru ladij, na katerih je treba brez diskriminacije upoštevati interese pomorščakov, ki imajo drugačne in posebne verske ali družbene navade, lahko pristojni organ po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo ladjarje in pomorščake, dovoli pravično uporabo odstopanj od tega standarda, pod pogojem, da ta odstopanja ne izhajajo iz skupnih možnosti, ki so manj ugodne od tistih, ki izvirajo iz uporabe tega standarda.

Predpis 3.2 – Hrana in preskrba

1. Vsaka država članica zagotovi, da je na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo, na voljo hrana in pitna voda primerne kakovosti, hranilne vrednosti in količine, ki ustrezno krije potrebe na ladji in upošteva različne kulturne in verske izvore.

2. Pomorščakom na ladji se hrana v času zaposlitve zagotovi brezplačno.

3. Pomorščaki, ki so na ladji zaposleni kot kuharji in so odgovorni za pripravo hrane, morajo biti usposobljeni in kvalificirani za opravljanje tega dela na ladji.

Standard A3.2 – Hrana in preskrba

1. Vsaka država članica sprejme zakone in predpise ali druge ukrepe za zagotovitev minimalnih standardov v zvezi s količino in kakovostjo hrane in pitne vode ter standardov preskrbe, ki se uporabljajo v zvezi z obroki pomorščaka na ladji, ki pluje pod njeno zastavo, izvaja pa tudi izobraževalne dejavnosti za spodbujanje ozaveščenja in izvajanja standardov iz tega odstavka.

2. Vsaka država članica zagotovi, da ladje, ki plujejo pod njeno zastavo, ustrezajo naslednjim minimalnim standardom:

- (a) zaloge hrane in pitne vode, ob upoštevanju števila pomorščakov na ladji, njihovih verskih zahtev in kulturnih navad, ki se nanašajo na hrano, ter trajanja in narave plovbe, so primerne glede količine, hranilne vrednosti, kakovosti in raznovrstnosti;
- (b) organizacija in oprema oddelka za preskrbo sta takšni, da pomorščakom zagotavljata primerne, raznovrstne in hranljive obroke, ki so pripravljeni in postreženi v higienskih razmerah, in
- (c) strežno osebje je ustrezno usposobljeno ali poučeno za svoj položaj.

3. Ladjarji zagotovijo, da so pomorščaki, ki na ladji delajo kot kuharji, izurjeni, kvalificirani in usposobljeni za svoj položaj v skladu z zahtevami iz zakonov in predpisov zadevne države članice.

4. Za izpolnitev zahtev iz odstavka 3 tega standarda je potrebno usposabljanje, ki ga odobrava ali priznava pristojni organ, in zajema praktično kuhanje, prehrabeno in osebno higieno, shranjevanje hrane, nadzor zalog in varovanje okolja ter zdravja in varnosti preskrbe.

5. Na ladjah, kjer je zaposlenih manj kot deset članov osebja in od katere glede na velikost posadke ali vzorec poslovanja pristojni organ ne zahteva, da je na ladji povsem usposobljen kuhar, se vsakega, ki pripravlja hrano v ladijski kuhinji, usposobi ali pouči na področjih, ki vključujejo prehrabeno in osebno higieno ter ravnanje s hrano in njenim shranjevanjem na ladji.

6. V izrednih razmerah sme pristojni organ izdati posebno dovoljenje za ne povsem usposobljenega kuharja, da dela na določeni ladji za določen čas, do naslednjega primerne pristanišča ali za obdobje, ki ni daljše od enega meseca, pod pogojem, da se oseba, ki ji je bilo dovoljene izdano, usposobi ali pouči na področjih, ki vključujejo prehrabeno in osebno higieno ter ravnanje s hrano in njenim shranjevanjem na ladji.

7. Pristojni organ zahteva pogoste in dokumentirane inšpekcije na ladji, ki jo izvede poveljnik ali nekdo z njegovim pooblastilom, v zvezi z:

- (a) oskrbo s hrano in pitno vodo;
- (b) vsemi prostori in opremo, ki se uporabljajo za shranjevanje in ravnanje s hrano in pitno vodo, ter
- (c) ladijsko kuhinjo in drugo opremo za pripravo in postrežbo obrokov.

8. Pomorščak, ki je star manj kot 18 let, se ne zaposli ali najame na ladji kot kuhar.

NASLOV 4: VAROVANJE ZDRAVJA, ZDRAVSTVENA OSKRBA IN SOCIALNO SKRBSTVO

Predpis 4.1 – Zdravstvena oskrba na ladji in kopnem

1. Vsaka država članica zagotovi, da se za vse pomorščake na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo, med delom na ladji uporabljajo ustrezni ukrepi za varovanje njihovega zdravja in imajo dostop do takojšnje in ustrezne zdravstvene oskrbe.

2. Vsaka država članica pomorščakom na ladji na svojem ozemlju, ki potrebujejo nujno zdravniško pomoč, zagotovi dostop do zdravstvenih ustanov na kopnem.

3. Zahteve za varovanje zdravja in zdravstveno oskrbo na ladji vključujejo standarde za ukrepe, ki so namenjeni zagotavljanju varovanja zdravja in zdravniške oskrbe pomorščakom in so v največji meri primerljivi s tistimi, ki so delavcem na voljo na kopnem.

Standard A4.1 – Zdravstvena oskrba na ladji in kopnem

1. Vsaka država članica zagotovi, da se sprejmejo ukrepi, ki določajo varovanje zdravja in zdravstveno oskrbo, vključno z osnovnim zobozdravstvom, za pomorščake na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo, za:

- (a) zagotovitev, da se za pomorščake uporabljajo katere koli splošne določbe o varovanju zdravja in zdravstveni oskrbi pri delu, ki ustrezajo njihovim dolžnostim, ter posebne določbe, specifične za delo na ladji;
- (b) zagotovitev, da se pomorščakom nudi varovanje zdravja in zdravstvena oskrba, ki je v največji meri primerljiva tisti, ki je dostopna delavcem na kopnem, vključno s takojšnjim dostopom do nujnih zdravil, zdravniške opreme in prostorov za diagnoze in zdravljenje ter zdravstvenih informacij in strokovnega znanja;
- (c) omogočanje, da imajo pomorščaki pravico nemudoma obiskati kvalificiranega zdravnika ali zobozdravnika v obiskanih pristaniščih, kjer je to izvedljivo;
- (d) neomejenost pri zdravljenju bolnih ali ranjenih pomorščakov, vendar vključno z ukrepi preventivne narave, kot so promocija zdravja in zdravstvena vzgoja.

2. Pristojni organ sprejme obrazec standardnega zdravstvenega poročila, namenjenega za uporabo poveljnikom in ustreznemu zdravstvenemu osebju na ladji in na kopnem. Izpolnjen obrazec in njegova vsebina ostaneta tajna in se uporabljata le za pospeševanje zdravljenja pomorščakov.

3. Vsaka država članica sprejme zakone in predpise, ki določajo zahteve za bolnišnico in zdravstveno oskrbo na ladji ter opremo in usposabljanje na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo.

4. Nacionalna zakonodaja in predpisi določajo naslednje minimalne zahteve:

- (a) na vseh ladjah je omarica z zdravili, medicinska oprema in medicinska navodila, njihove značilnosti pa predpiše in jih redno pregleduje pristojni organ; nacionalne zahteve upoštevajo vrsto ladje, število oseb na ladji ter naravo, destinacijo in trajanje plovb ter ustrezne priporočene nacionalne in mednarodne zdravstvene standarde;
- (b) ladje z več kot 100 osebami in ki običajno opravljajo mednarodne plovbe, daljše od 72 ur, imajo ustrezno usposobljenega zdravnika, ki je odgovoren za zagotavljanje zdravstvene oskrbe; nacionalna zakonodaja ali predpisi tudi določijo, na katerih drugih ladjah se zahteva zdravnik med drugim ob upoštevanju dejavnikov, kot so trajanje, narava in pogoji plovbe ter število pomorščakov na ladji;
- (c) ladje, na katerih se ne zahteva zdravnik, morajo imeti vsaj enega pomorščaka na ladji, ki je v sklopu rednih dolžnosti zadolžen za zdravstveno oskrbo in dajanje

zdravil, ali vsaj enega pomorščaka na ladji, ki je usposobljen za dajanje prve pomoči; osebe na ladji, zadolžene za zdravstveno oskrbo, ki niso zdravniki, so uspešno končale usposabljanje iz zdravstvene oskrbe, ki ustreza zahtevam iz Mednarodne konvencije o standardih za usposabljanje, izdajanje spričeval in ladijsko stražarjenje („STCW“) iz leta 1978, kakor je bila spremenjena; pomorščaki, ki so določeni za dajanje prve pomoči, so uspešno končali usposabljanje iz prve pomoči, ki ustreza zahtevam iz STCW; nacionalna zakonodaja ali predpisi določijo raven o zahtevanem odobrenem usposabljanju med drugim ob upoštevanju dejavnikov, kot so trajanje, narava in pogoji plovbe ter število pomorščakov na ladji;

- (d) pristojni organ ladjam na morju s predhodno urejenim sistemom zagotovi zdravstvene nasvete prek radia ali satelitske komunikacije, vključno z nasveti strokovnjakov, ki je na voljo 24 ur na dan; zdravstveni nasveti, vključno z nadaljnjim prenosom zdravniških sporočil prek radia ali satelitske komunikacije med ladjo in svetovalci na kopnem, so brezplačno na voljo vsem ladjam, ne glede na zastavo, pod katero plujejo.

Predpis 4.2 – Odgovornost ladjarjev

1. Vsaka država članica zagotovi, da se na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo, uporabljajo ukrepi, s katerimi se zaposlenim pomorščakom omogoči pravica do materialne pomoči in podpore ladjarja v zvezi s finančnimi posledicami bolezni, poškodb ali smrti, ki nastane v času trajanja pogodbe o zaposlitvi pomorščakov ali iz zaposlitve po taki pogodbi.

2. Ta predpis ne vpliva na druga pravna varstva, ki jih pomorščak lahko uporabi.

Standard A4.2 – Odgovornost ladjarjev

1. Vsaka država članica sprejeme zakone in predpise, ki od ladjarjev, ki plujejo pod njeno zastavo, zahtevajo, da so odgovorni za varovanje zdravja in zdravstveno oskrbo pomorščakov, ki delajo na ladji, v skladu z naslednjimi minimalnimi standardi:

- (a) ladjarji so odgovorni za kritje stroškov pomorščakom, ki delajo na njihovih ladjah, v zvezi z boleznijo in poškodbami, ki nastanejo med datumom nastopa dolžnosti in datumom, ki se šteje kot datum repatriacije, ali ki nastane zaradi njihove zaposlitve med tema dvema datumoma;
- (b) ladjarji zagotovijo finančno varnost za jamčenje kompenzacije v primeru smrti ali dolgotrajne invalidnosti pomorščakov zaradi poškodbe, bolezni ali tveganja pri delu, kot je določeno v nacionalni zakonodaji, pogodbe o zaposlitvi pomorščakov ali kolektivne pogodbe;
- (c) ladjarji so odgovorni za kritje stroškov zdravstvene oskrbe, vključno z zdravljenjem in oskrbo z nujnimi zdravili in terapevtskimi sredstvi, ter hrane in nastanitve zdoma, dokler bolan ali poškodovan pomorščak ne okreva ali dokler bolezen ali invalidnost nista razglašeni kot trajni;
- (d) ladjarji so odgovorni za plačilo pogrebnih stroškov v primeru smrti, ki nastane na ladji ali kopnem med zaposlitvijo.

2. Nacionalna zakonodaja ali predpisi lahko omejijo odgovornost ladjarja za kritje stroškov zdravstvene oskrbe ter hrane in nastanitve za obdobje, ki ni daljše od 16 tednov od dneva poškodbe ali začetka bolezni.

3. Kjer bolezen ali poškodba povzroči nezmožnost za delo, je ladjar odgovoren za:

- (a) plačilo celotne plače, dokler bolni ali poškodovani pomorščaki ostanejo na ladji ali dokler se pomorščaki v skladu s tem sporazumom ne vrnejo v domovino, in
- (b) plačilo celotne plače ali njenega dela, kot je določeno z nacionalno zakonodajo ali predpisi ali s kolektivno pogodbo, od časa repatriacije pomorščakov ali izkrcanja do njihovega okrevanja ali, če je to prej, dokler niso upravičeni do denarnih prejemkov po zakonodaji zadevne države članice.

4. Nacionalna zakonodaja ali predpisi lahko omejijo odgovornost ladjarja za izplačilo plače v celoti ali delno, če pomorščak ni več na ladji, za obdobje od dneva poškodbe ali začetka bolezni, ki ni daljše od 16 tednov.

5. Nacionalna zakonodaja ali predpisi lahko izključijo odgovornost ladjarja v zvezi s:

- (a) poškodbo, nastalo drugače kakor z delom na ladji;
- (b) poškodbo ali boleznijo, nastalo zaradi naklepnega neprimernega ravnanja bolnega, poškodovanega ali mrtvega pomorščaka, in
- (c) boleznijo ali oslabeledostjo, ki je ob začetku dela namerno prikrita.

6. Nacionalna zakonodaja ali predpisi lahko izključijo odgovornost ladjarja za kritje stroškov zdravstvene oskrbe, hrane in namestitve ter pogrebnih stroškov, če je taka odgovornost predvidena za javne organe.

7. Ladjarji ali njihovi predstavniki sprejmejo ukrepe za zaščito imetja, ki ga na ladji pustijo bolni, poškodovani ali preminuli pomorščaki, ter za vračilo tega imetja njihovim najbližjim.

Predpis 4.3 – Varovanje zdravja in varnost ter preprečevanje nesreč

1. Vsaka država članica zagotovi, da je pomorščakom na ladjah, ki plujejo pod njihovo zastavo, omogočeno varovanje zdravja pri delu ter da se življenje, delo in usposabljanje na ladji odvija v varnem in higienskem okolju.

2. Vsaka država članica po posvetovanju z organizacijami, ki zastopajo ladjarje in pomorščake, razvije in razglasi nacionalne smernice za upravljanje varnosti in zdravja pri delu na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo, ter upošteva veljavne kodekse, smernice in standarde, ki jih priporočajo mednarodne organizacije, nacionalne uprave ali organizacije pomorske industrije.

3. Vsaka država članica sprejme zakone in predpise ter druge ukrepe, s katerimi ob upoštevanju ustreznih mednarodnih instrumentov obravnava zadeve, določene v tem sporazumu, ter oblikuje standarde za varnost in varovanje zdravja pri delu ter preprečevanje nesreč na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo.

Standard A4.3 – Varovanje zdravja in varnost ter preprečevanje nesreč

1. Zakoni in predpisi ter drugi ukrepi, ki jih je treba sprejeti v skladu z odstavkom 3 Predpisa 4.3, vsebujejo naslednje:

- (a) sprejem ter učinkovito izvajanje in spodbujanje varstva pri delu, zdravstvene politike in programov na ladjah, ki plujejo pod zastavo države članice, vključno z oceno tveganja ter usposabljanjem in učenjem pomorščakov;
- (b) programe na ladji za preprečevanje nesreč pri delu, poškodb in bolezni ter nenehno izboljševanje varstva in varovanja zdravja pri delu, ki pri njihovem izvajanju vključuje predstavnike pomorščakov in vse ostale zadevne osebe, ob upoštevanju preventivnih ukrepov, vključno z nadzorom projektiranja in tehnike, zamenjavo procesov in postopkov za kolektivne in individualne naloge ter uporabo osebne zaščitne opreme, in
- (c) zahteve za inšpekcije, poročanje in odpravljanje nevarnih razmer ter za preiskovanje in poročanje o nesrečah pri delu na ladji.

2. Določbe iz odstavka 1 tega standarda:

- (a) upoštevajo ustrezne mednarodne instrumente v zvezi z varnostjo in varovanjem zdravja pri delu glede splošnih in posebnih nalog ter obravnavajo vse ustrezno v zvezi s preprečevanjem nesreč pri delu, poškodb in bolezni, ki lahko zadevajo delo pomorščakov ter zlasti tistih, ki so specifični za zaposlitev v pomorstvu;
- (b) določajo dolžnosti poveljnika ali osebe, ki jo poveljnik imenuje, ali obeh, da prevzame posebno odgovornost za izvajanje in skladnost z varnostjo pri delu, zdravstveno politiko in programom na ladji, in
- (c) določajo pristojne za pomorščake na ladji, ki so imenovani ali izvoljeni kot predstavniki za varnost, za sodelovanje na sestankih odbora za varnost ladje; tak odbor se ustanovi na ladji, kjer je pet ali več pomorščakov.

3. Zakoni in predpisi ter drugi ukrepi iz odstavka 3 Predpisa 4.3 se redno pregledujejo v posvetovanju z organizacijami, ki zastopajo ladjarje in pomorščake, ter se po potrebi popravijo z namenom upoštevanja sprememb v tehnologiji in raziskovanju, da se pospešijo nenehne izboljšave varnosti pri delu, zdravstvenih politik in programov ter da se omogoči varno delovno okolje pomorščakom, ki plujejo pod zastavo države članice.

4. Skladnost z zahtevami veljavnih mednarodnih instrumentov glede sprejemljive ravni izpostavljenosti tveganjem pri delu na ladji ter razvoja in izvajanja varnosti pri delu, zdravstvenih politik in programov na ladji se šteje za izpolnjevanje zahtev iz tega sporazuma.

5. Pristojni organ zagotovi, da:

- (a) se o nesrečah pri delu, poškodbah in boleznih ustrezno poroča;
- (b) se vodi, analizira in objavi obsežna statistika o takih nesrečah in boleznih, ki ji po potrebi sledi raziskava splošnih trendov in ugotovljenih tveganj, in
- (c) se o nesrečah pri delu izvede preiskava.

6. Poročanje in preiskovanje varnosti pri delu in zdravstvenih zadev se vzpostavi tako, da se zagotovi varovanje osebnih podatkov pomorščakov.

7. Pristojni organ sodeluje z organizacijami, ki zastopajo ladjarje in pomorščake, za sprejemanje ukrepov, da se opozori vse pomorščake o določenih tveganjih na ladji, npr. z objavo uradnih obvestil, ki vsebujejo ustrezna navodila.

8. Pristojni organ zahteva, da se ladjarji, ki ocenjujejo tveganje v zvezi z upravljanjem varnosti pri delu in zdravju, sklicujejo na primerne statistične podatke z njihovih ladij in splošno statistiko, ki jo priskrbi pristojni organ.

Predpis 4.4 – Dostop do storitev za ohranjanje dobrega počutja na kopnem

Vsaka država članica zagotovi, da so storitve za ohranjanje dobrega počutja na kopnem, kjer te obstajajo, lahko dostopne. Država članica tudi spodbuja razvoj storitev za ohranjanje dobrega počutja v določenih pristaniščih, da se pomorščakom na ladjah, ki so v pristanišču, omogoči dostop do takih objektov in storitev.

Standard 4.4 – Dostop do storitev za ohranjanje dobrega počutja na kopnem

1. Vsaka država članica v kraju, kjer so možne storitve za ohranjanje dobrega počutja na kopnem, zahteva, da so te na voljo vsem pomorščakom, ne glede na narodnost, raso, barvo kože, spol, vero, politično prepričanje ali družbeno poreklo ter ne glede na zastavo ladje, na kateri so zaposleni ali najeti ali na kateri delajo.

2. Vsaka država članica spodbuja razvoj storitev za ohranjanje dobrega počutja v ustreznih pristaniščih v državi in po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo ladjarje in pomorščake, določi, katera pristanišča se štejejo za ustrezna.

3. Vsaka država članica spodbuja imenovanje odborov za dobro počutje, ki redno pregledujejo storitve in objekte za zagotovitev, da so primerni glede na spremembe potreb, ki nastanejo zaradi tehničnega, operativnega in drugega razvoja v sektorju pomorskega prometa.

NASLOV 5: SKLADNOST IN IZVAJANJE

Predpis 5.1.5 – Pritožbeni postopki na ladji

1. Vsaka država članica zahteva, da imajo ladje, ki plujejo pod njeno zastavo, vzpostavljene postopke za pravično, učinkovito in hitro obravnavanje pritožb pomorščaka, ki navaja kršitve zahtev iz Konvencije (vključno s pravicami pomorščakov).

2. Vsaka država članica prepove in kaznuje kakršno koli šikaniranje pomorščaka zaradi vložitve pritožbe.

3. Določbe v tem predpisu ne posegajo v pravice pomorščaka, da zahteva odškodnino s katerim koli pravnim sredstvom, ki ga pomorščak šteje za ustreznega.

Standard A5.1.5 – Pritožbeni postopki na ladji

1. Brez poseganja v kakršen koli širši obseg, ki je morebiti določen z nacionalno zakonodajo ali predpisi ali kolektivnimi pogodbami, lahko pomorščaki na ladji uporabljajo pritožbene

postopke v zvezi s katero koli zadevo, ki domnevno krši zahteve iz Konvencije (vključno s pravicami pomorščakov).

2. Vsaka država članica zagotovi, da v svojih zakonih ali predpisih uvede primerne pritožbene postopke na ladji, da so izpolnjene zahteve iz Predpisa 5.1.5. Taki postopki imajo namen reševanja pritožb na najnižji možni ravni. Vendar pa imajo pomorščaki v vseh primerih pravico, da se pritožijo neposredno poveljniku in ustreznim zunanjim organom, če se jim to zdi potrebno.

3. Pritožbeni postopki na ladji vključujejo pravico pomorščaka, da je ima med pritožbenim postopkom na voljo spremstvo ali predstavnika in varovanje pred morebitnim šikaniranjem pomorščaka zaradi vložene pritožbe. Izraz „šikaniranje“ zajema kakršna koli škodljiva dejanja oseb do pomorščaka zaradi vložitve pritožbe, ki ni očitno vznemirjajoča ali zlonamerna.

4. Poleg izvoda pogodbe o zaposlitvi pomorščakov se vsem pomorščakom zagotovi izvod opisa pritožbenega postopka, ki se uporablja na ladji. Ta zajema kontaktne podatke pristojnega organa države, pod zastavo katere pluje ladja, če je ta različna, pa države bivanja pomorščaka ter ime osebe ali oseb na ladji, ki lahko v zaupnosti pomorščakom nepristransko svetujejo o njihovi pritožbi in jim kako drugače pomagajo pri spremljanju pritožbenega postopka, ki jim je na voljo na ladji.

KONČNE DOLOČBE

Po kakršnih koli spremembah določb iz Konvencije o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006 ali če tako zahteva katera izmed strank v tem sporazumu, se izvede pregled uporabe tega sporazuma.

Socialni partnerji sprejmejo ta sporazum pod pogojem, da ne začne veljati pred datumom začetka veljavnosti Konvencije ILO o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006, ta datum pa je 12 mesecev po datumu, ko se z ratifikacijo pri Mednarodni organizaciji dela registrira vsaj 30 članic s skupnim deležem 33 % bruto tonaže ladij na svetu.

Države članice in/ali socialni partnerji lahko ohranijo ali uvedejo določbe za pomorščake, ki so ugodnejše od določb iz tega sporazuma.

Ta sporazum ne posega v nobeno strožjo in/ali specifično obstoječo zakonodajo Skupnosti.

Ta sporazum ne vpliva na noben zakon, navado ali sporazum, ki zadevnim pomorščakom omogoča ugodnejše razmere. Na primer, določbe iz tega sporazuma ne posegajo v Direktivo Sveta 1989/391 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu, Direktivo Sveta 92/29 o minimalnih varnostnih in zdravstvenih zahtevah za izboljšanje medicinske oskrbe na ladjah ter Direktivo Sveta 1999/63 o sporazumu o razporejanju delovnega časa pomorščakov (se spremeni v skladu s Prilogo A k temu sporazumu).

Izvajanje tega sporazuma ni tehten razlog za znižanje splošne ravni zaščite, ki je pomorščakom dana na področju Sporazuma.

EVROPSKA FEDERACIJA DELAVCEV V PROMETU (ETF)

ZDRUŽENJE LADJARJEV EVROPSKE SKUPNOSTI (ECSA)

PREDSEDNIK ODBORA ZA DIALOG V SEKTORJU POMORSKEGA PROMETA

BRUSELJ, 19. MAJ 2008

PRILOGA A

SPREMEMBE K SPORAZUMU O ORGANIZACIJI DELOVNEGA ČASA POMORŠČAKOV Z DNE 30. SEPTEMBRA 1998

Socialni partnerji so pri razpravah, ki so vodile do Sporazuma o Konvenciji o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006, dodatno pregledali Sporazum o razporejanju delovnega časa pomorščakov z dne 30. septembra 1998, da so preverili njegovo skladnost z ustreznimi določbami iz Konvencije ter se dogovorili o nujnih spremembah.

Kot posledica so se socialni partnerji strinjali z naslednjimi spremembami Sporazuma o razporejanju delovnega časa pomorščakov:

1. Klavzula 1

Doda se nov odstavek 3:

„3. V primeru dvoma, ali se kategorija oseb za namen tega sporazuma šteje za pomorščake, o tem odloči pristojni organ posamezne države članice po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo ladjarje in pomorščake. V zvezi s tem se ustrezno upošteva Resolucija 94. zasedanja (pomorske) Generalne konference Mednarodne organizacije dela v zvezi z informacijami o poklicnih skupinah.“

2. Klavzula 2(c)

Klavzula 2(c) se zamenja z:

„(c) izraz *pomorščak* pomeni vsako osebo, ki je zaposlena ali najeta ali dela v kakršni koli vlogi na ladji, na katero se Sporazum nanaša;“

3. Klavzula 2(d)

Klavzula 2(d) se zamenja z:

„(d) izraz *ladjar* pomeni lastnika ladje ali drugo organizacijo ali osebo, kot je poslovni vodja, agent ali zakupnik ladje, ki je od lastnika prevzel odgovornost za plovbo ladje ter s tem privolil v dolžnosti in odgovornosti ladjarjev v skladu s tem sporazumom, ne glede na to, da kakršna koli druga organizacija ali osebe izpolnjujejo določene dolžnosti in odgovornosti v imenu ladjarja.“

4. Klavzula 6

Klavzula 6 se zamenja z:

„1. Prepove se nočno delo pomorščakov, mlajših od 18 let. Za namene te klavzule se izraz „nočni“ opredeli v skladu z nacionalno zakonodajo in prakso. Zajema čas vsaj 9 ur, ki se začne najpozneje ob polnoči in se ne konča pred 5. uro.“

2. Odstopanje od strogega upoštevanja omejitve nočnega dela lahko določi pristojni organ, kadar:

- (a) bi škodovala učinkovitemu usposabljanju zadevnih pomorščakov, v skladu z uveljavljenimi programi in urniki, ali
- (b) posebna narava dolžnosti ali priznanega programa za usposabljanje zahteva, da pomorščaki, ki spadajo med izjeme, izvajajo dolžnosti ponoči, organ pa po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo ladjarje in pomorščake, določi, da delo ne bo škodljivo za zdravje ali dobro počutje.

3. Zaposlitev, najem ali delo pomorščaka, mlajšega od 18 let, se prepove, kjer je verjetno, da je z delom ogroženo zdravje ali varnost. Vrste takih del v skladu z ustreznimi mednarodnimi standardi določi nacionalna zakonodaja ali predpisi ali pristojni organ po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo ladjarje in pomorščake.“

5. Klavzula 13

Zamenja se prvi stavek Klavzule 13(1):

„1. Pomorščaki ne delajo na ladji, če nimajo spričevala, da so zdravstveno sposobni izpolnjevati dolžnosti.

2. Izjeme so dovoljene le kot je določeno v tem sporazumu.

3. Pristojni organ zahteva, da imajo pomorščaki pred začetkom dela na ladji veljavno zdravniško spričevalo, ki dokazuje, da so zdravstveno sposobni izpolnjevati dolžnosti na morju.

4. Za zagotovitev, da zdravniška spričevala resnično odražajo zdravstveno stanje pomorščakov v zvezi z dolžnostmi, ki jih bodo opravljali, pristojni organ po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo ladjarje in pomorščake, ter ob upoštevanju veljavnih mednarodnih standardov predpiše naravo zdravniškega pregleda in spričevala.

5. Ta sporazum ne posega v Mednarodno konvencijo o standardih za usposabljanje, izdajanje spričeval in ladijsko stražarjenje („STCW“) iz leta 1978, kakor je bila spremenjena. Zdravniško spričevalo, izdano v skladu z zahtevami iz STCW, sprejme pristojni organ za namene iz odstavkov 1 in 2 te klavzule. Zdravniško spričevalo, ki ustreza tistim zahtevam, ki jih v primeru pomorščakov STCW ne zajema, se sprejme na podoben način.

6. Zdravniško spričevalo izda zdravnik z ustrežno kvalifikacijo ali, v primeru spričevala, ki zadeva samo vid, izda oseba, ki jo pristojni organ priznava kot kvalificirano za izdajo takega spričevala. Zdravniki morajo uživati popolno poklicno neodvisnost pri izdajanju zdravniških mnenj s postopki zdravniških pregledov.

7. Pomorščaki, ki jim spričevalo ni bilo izdano ali so glede zmožnosti za delo omejeni, zlasti v zvezi s časom, delovnim področjem ali trgovskim območjem, dobijo možnost za naslednji pregled, ki ga opravi neodvisni zdravnik ali neodvisni zdravniški izvedenec.

8. Vsako zdravniško spričevalo navaja zlasti:

- (a) zadovoljiv sluh in vid zadevnega pomorščaka ter barvni vid v primeru pomorščaka, ki bo zaposlen na mestu, kjer na njegovo delo vpliva pomanjkljiv barvni vid, in

- (b) da zdravstveno stanje zadevnega pomorščaka ni takšno, da bi se poslabšalo med delom na morju ali povzročilo nesposobnost pomorščaka za delo ali ogrozilo zdravje drugih oseb na ladji.

9. Če zaradi posebnih dolžnosti, ki jih bo opravljal zadevni pomorščak ali so določene s STCW, ni določeno krajše obdobje, je:

- (a) zdravniško spričevalo veljavno najdlje dve leti, razen če je pomorščak mlajši od 18 let, kar v tem primeru pomeni, da je veljavno najdlje eno leto;
- (b) spričevalo o barvnem vidu veljavno najdlje šest let.

10. V nujnih primerih lahko pristojni organ dovoli delo pomorščaku brez veljavnega zdravniškega spričevala do naslednjega pristanišča, kjer lahko pomorščaku zdravniško spričevalo izda kvalificirani zdravnik pod pogojem, da:

- (a) obdobje takega dovoljenja ne presega treh mesecev in
- (b) je zadevnemu pomorščaku zdravniško spričevalo poteklo nedavno.

11. Če zdravniškemu spričevalu veljavnost poteče med plovbo, ostaja veljavno do naslednjega obiskanega pristanišča, kjer mu lahko spričevalo izda kvalificirani zdravnik pod pogojem, da to obdobje ne presega treh mesecev.

12. Zdravniška spričevala za pomorščake na ladjah, ki običajno opravljajo mednarodne plovbe, morajo biti vsaj v angleškem jeziku.“

Naslednji stavki Klavzule 13(1) in odstavka 13(2) postanejo odstavki 13 do 15.

6. Klavzula 16:

Prvi stavek se zamenja z:

„Vsakemu pomorščaku pripada plačan letni dopust. Plačan letni dopust se izračuna na podlagi najmanj 2,5 koledarskih dni na mesec zaposlitve in sorazmerno za nedokončane mesece.“